

ה"ת 51834/01/23 - מקסים גון נגד תחנת משטרה - נתניה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 51834-01-23 גון נ' תחנת משטרה - נתניה
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט עמית שמעון שטיין
מבקש	מקסים גון
נגד	
משיבה	תחנת משטרה - נתניה

החלטה

1. זוהי בקשה להחזרת שני כלי רכב, האחד מסוג סקודה לוחית זיהוי 2732310 (להלן: "הסקודה") והשני מסוג ניסאן לוחית זיהוי 3684229 (להלן: "הניסאן") אשר נתפסו מהחנין התת קרקעי בביתו של המבקש ברח' עוזי חיטמן בנתניה בתאריך 25.12.22 בשעות הבוקר.

2. נציג המשטרה הציג לי את תיק החקירה וממנו עולים הפרטים והעובדות הבאות:

החיפוש נעשה על פי צו חיפוש חתום על ידי כב' השופט סלטו על בסיס החשד להחזקת אמל"ח בביתו של המבקש או "במקום שלגביו נתבקש צו החיפוש".

הבסיס להגשת הבקשה הינה ידיעה לפיה מחזיק המבקש אמל"ח בדירתו וכן ברכבים שברשותו.

3. בחיפוש שנערך בדירתו של המבקש, באותו תאריך, לא נמצא דבר.

כאשר ירדו השוטרים לחניון התת קרקעי, נמצאו שלושה כלי רכב המוחזקים על ידי המבקש כאשר באף לא אחד מהם נמצא דבר, למעט העובדה ששניים מהרכבים המצויינים לעיל הסקודה והניסאן נמצאו ממוגנים ועל רקע זה הודיע שוטר יחידת הבילוש למבקש כי הוא מעוכב וכי הוא תופס את הרכבים אשר הועברו מיידית לתחנת המשטרה בנתניה.

4. כפי העולה, מהמסמכים ומהעדויות שבתיק, הרי שהעברת הבעלות בסקודה נעשה בתאריך 22.12.22, ובאשר לרכב הניסאן, הרי שבתאריך 19.12.22 הועברה הבעלות בו למבקש, כאשר 3

ימים לאחר מכן היא הועברה לאחד בשם אורן בן סעדון.

יצוין כי ברשיון הרכב של הסקודה נרשם כי רק בעל הרכב יוכל לנהוג בו, כי מותקן בו מיגון.... וכי אין להעביר בעלות ברכב.

5. המבקש אשר נחקר באזהרה, סירב למסור פרטים בין השאר על אופן רכישת כלי הרכב על ידו וכיצד נמסרו לידיו. תשובותיו בעניין זה היו כי ימסור את גרסתו בבית המשפט.

כל שטען בחקירתו כי כלי הרכב הועברו על ידו בגרירה, כי לא עשה בהם שימוש וכי לא נעברה על ידו עבירה כלשהי.

6. בעל בית הדואר בו נעשתה העברת הבעלות בסקודה ואשר ביצע בעצמו את רישום העברת הבעלות טען כי בעת העברת הבעלות לא הופיע אצלו במערכת מניעה כלשהי לביצוע פעולה כפי נעשית כל אימת שיש שיעבדו על הרכב המועבר, או בשל מניעה אחרת. הוא לא היה ער לרישום ברשיון הרכב כי אין להעביר בו בעלות וכי זו הפעם הראשונה שהוא רואה רישום כזה.

7. בבקשה להחזרת הרכבים, טען ב"כ המבקש כי מלכתחילה צו החיפוש התייחס לאמל"ח ולא לכלי הרכב וכי לא נעברה על ידי המבקש עבירה כלשהי, ומשכך לא היה מקום לתפוס את כלי הרכב.

עם זאת, על מנת למנוע חסרון כיס מהמבקש, הוא הציע כי כלי הרכב יועברו למבקש לפירוק כאשר תמורת החלקים תועבר למבקש וכי על מנת להבטיח את האמור הציע שהמבקש יחתום על התחייבות כספית מתאימה.

8. ב"כ המשטרה הפנתה לעובדה כי במסגרת דיון קודם שהתנהל בעניין המבקש, בו גם כן נתפס ברשותו רכב ממוגן אחר, הובהר במהלך הדיון כי לא ניתן להעביר בעלות ברכב ממוגן אלא על פי נוהל משטרי וכאשר העברת בעלות כזו מותנית בכך שרק הבעלים המורשה יוכל לנהוג ברכב כזה, למרות האמור מצא המבקש לרכוש ולהחזיק בכלי רכב ממוגנים בניגוד לאותו נוהל.

העבירות המיוחסות למבקש, על פי טענת ב"כ המשטרה הן קבלת דבר במרמה זאת בהתייחס לכך שהוא כ"קונה" ו"המוכר" ביצעו העברת בעלות בסקודה בניגוד לאיסור המצוין ברשיון הרכב. ובאשר לשני כלי הרכב, הרי שהמבקש פעל בניגוד לתקנה 380 (א) לתקנות התעבורה הקובעת כי: **"לא ישנה אדם מבנהו של רכב אלא על פי היתר בכתב מאת רשות הרישוי"**.

9. ב"כ המשטרה הביעה התנגדותה להצעת ב"כ המבקש לעניין פירוק כלי הרכב וטענה כי בכוונת התביעה להגיש כתב אישום ולהורות על חילוט כלי הרכב במקרה והמבקש יורשע בדינו.

דין והכרעה:

10. כעולה מהמתואר כי כלי הרכב נתפסו במהלך חיפוש על פי צו חיפוש שיפוטי אשר התייחס לחשד להחזקת אמל"ח. כזכור, במהלך החיפוש בדירת המבקש ובכלי רכבו שחנו בחניון לא נמצא דבר, ואולם, נוכח כך ששניים מתוך שלושת כלי רכבו של המבקש היו ממוגנים, הוחלט על ידי צוות המשטרה במקום לתפוסם.

סעיף 24 (א) (1) לפקודת מעצר וחיפוש, מסמך את עורכי החיפוש: "לתפוס כל חפץ הנחזה כמתואר בצו..."

כזכור, לא נתפס אמל"ח במקום, ואולם על פי סעיף 24 (ב) לפקודה מוסמך שוטר מוצא חפץ שלא הוזכר בצו: "אבל יש יסוד סביר להניח, שנעברה או מתכוננים לעבור עבירה בו או לגביו, רשאי לתפוס את החפץ ולהביאו בפני שופט שנתן את הצו והשופט רשאי לצוות מה יעשה בו כפי שיראה לנכון".

בענייננו, כך אני סבור, זכאים היו השוטרים בעת שמצאו את כלי הרכב הממוגנים להניח כי נעברה בהם עבירה - מיגון שלא כדין - או שמתכוננים לעבור בהם עבירה, שימוש שלא כדין. ולפיכך, מוסכמים היו לתפוס את כלי הרכב. ואולם, משכלי רכב אלה נתפסו, חובה היתה על המשטרה לחזור לבית המשפט להחלטה שיפוטית ביחס אליהם, אולם פעולה כזו לא נעשתה. מחדל היכול לשמש כשל עצמו לביטול התפיסה.

11. באשר לעילות התפיסה והעבירות בהן חשוד המבקש, ואשר משמשות בסיס להמשך התפיסה, קבלת דבר במרמה ופעילות בניגוד לתקנות התעבורה, אני סבור כי אלה מעוררות קושי.

מה היא אותה מרמה המיוחסת למבקש? האם העובדה שפנה לסניף הדואר וביצע את העברת הבעלות הינה פעולת המרמה? ומהו אותו "דבר" אותו קיבל המבקש בגין אותה מרמה. האם עצם העברת הבעלות היא אותו "דבר"? מסופקני.

גם תקנת התעבורה המוזכרת האוסרת על השינוי בכלי הרכב, כאשר לא נטען שהמבקש הוא זה שביצע את השינוי (המגונים) בכלי הרכב, האם עצם החזקתם ללא שימוש נכללת באיסור השינוי?

שאלות אלה בוודאי יבחנו במסגרת התיק העיקרי, היה ואכן יוגש כתב אישום כנגד המבקש.

12. אני ער ומודע לכוונת המשטרה והרצון להוריד מכבישי הארץ כלי רכב ממוגנים בלתי מאושרים, המשמשים את ארגוני הפשיעה, ואולם בעניינו נוכח האמור לעיל, ספק בעיני אם נוצר בסיס חוקי לתפיסה עצמה ולהמשך התפיסה על ידי המשטרה.

13. נוכח כך, נראית לי הצעת ב"כ המבקש לפיה כלי הרכב יוחזרו לידי המבקש וזאת רק לצורך פירוקם.

יצוין כי בתיק מצויים צווי איסור שימוש בכלי הרכב, שהוצאו מיד עם תפיסתם וזאת נוכח הפגמים הטכניים הקיימים בהם ובעיקר נוכח מיגונם.

14. אשר על כן, אני מורה על החזרת כלי הרכב למבקש אשר יעבירם במישרין מתחנת המשטרה למוסך מורשה המתמחה בפירוק כלי רכב, וזאת בתוך 30 יום מהיום.

לשם הבטחת האמור יחתום המבקש על התחייבות עצמית בסך של 50,000 ₪ וכן יפקיד סך של 25,000 ₪ אשר יוחזרו לו לאחר המצאת אישור/הוכחה לביצוע הפירוק לשביעות דעת המשטרה.

ניתנה היום, ל' שבט תשפ"ג, 21 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.